

-Siistiä me ollaan keskellä, ei mitään!, Thomas huokaa. -Kaunista, Siren huokailee. -Tää ei ainakaan oo väestönsuoja, Sparky?, Matt sanoo. -No ei, se on omanlainen ja erityinen maailma joka, auttaa teitä rauhoittumasn suorittaessanne tehtävää sillä jos kuolette siellä nii tulette tänne lepäämään. -Meidän tehtävä on kuin sotapeli?, Siren kysyy. -Joo vähän niinku, Sparky mutisee. -Mitkä ovat aseenne?, Sparky kysyy. -Miekka ja noi vai?, Matt kysyy. -Aseet?!!, Emily voihtaisee. -Siistii, Siren hihkaisee. -En osaa käyttää aseita, Thomas huokaa. -Ja kyllä, kyllä, joo ja kyllä kaikki kohta oppii. -Haluun jousipyssyn, Siren ilmoittaa. -Haluun miekan, Thomas huutaa. -Mä sit otan sotakirveen, Matt tokaisee. -Mä otan viikatteen ja tikarin, Emily sanoo. -Ok tässä teidän aseenne, Sparky sanoo ja heilauttaa tassuaan ilmassa ja heille ilmestyivät aseet mitä he olivat toivoneetkin. -Harjoittelemisessä menee pitkään kuinka me opitaan tosi nopeesti?, Thomas huokaa. -Teille piirretään osaamis tatuoinnit niin osaatte automaattisesti sen minkä pitää, Sparky ohjeistaa. -Meihin siis ladataan tietoja vai? Emily kysyy hämmentyneenä. -Juuri niin Emily, Sparky huokaa. - Ok kuullostaa epäilyttävältä, Siren pohtii. -No lähdetäänkö laittamaan tatuoinnit? Sparky kysyy, mutta kukaan ei ehdi vastata ennenkuin he ovatkin jo tatuointi pisteessä. -Noniin minkä kuvion haluatte? Sparky kysyy. -Mä haluan siivet niskaan, Thomas huikkaa. -no... mä haluaisin orvokin mun olkapäähän, Emily sanoo. -Vaikka delfiini nilkkaan, Siren vastaa. -Mä haluan tekstin "boss" mun hauiksen kohdalle, Matt sanoo innoissaan. -Saamanne pitää. Jokainen istuutui tuolille päytien viereen. Yhtäkkiä tatuointikynä alkaa leijua ja pistää jokaisen ihoon aivan eritavalla kuin sen kuuluisi. Tatuointikynä viiltää syvät viiltahaavat ja muotoilee haavoista kuvan jonka he valitsivat. Verta valuu maahan. Tytöt kiljuvat ja pojat purevat huuleensa. Lopulta kynä hellittää ja tippuu pöydälle. -Valmista tuli, Sparky hihkuu. -Aiih, toi sattui, Siren valittaa ja nyyhkyttää. -Sparky sä et oo yhtään reilu, Emily toteaa. -Se on mun tehtävä, Sparky sanoo narkästyneesti. -On aika testata voimianne! Sparky huutaa. -En tule, en luota sinuun! Siren. huutaa. -Tulisit nyt, Emily huokaa. Sitten he kaikki lähtevät testaamaan Hetken päästä he näkevät hienon paikan missä testata taitoja. Sirenille on 20m päässä jousi taulu johon pitää osua. Emilylle on robotteja joilla kaikilla on joku ase. Niihin robotteihin pitää viikatteella osua. Thomasille on robotti jolla on miekka, se on ohjelmoitu taistelemaan. Mattille oli myös robotteja. - Vähän matkan päässä on iso paikka jossa on piikki palloja ansoja nuolia jotka Sinkoilee ja lisää robotteja, siellä voitte testata lopullisesti taitojanne, Sparky ilmoittaa heille. Siren lähtee koittamaan voimiaan ja ampuu 20 metrin päästä jousipyssyllä... ja se osuu suoraan maaliin. Emily koittaa omaa haastetaan... ja katkaisee kaikkien robottien päät viikatteella. Matt koittaa myös... ja halkaisee robotit kahtia. Thomas voittaa oman robottinsa. -Eihän meillä oo mitään tehtävää enää, me osataan jo, Siren huokailee. - No sitten menette sinne loppu testi paikalle, Sparky vastaa narkästyneenä. - No selvä! Emily hihkuu innoissaan. Lopputestipaikassa on kaikkea mahdollista: Robotteja piikkipalloja seinistä sinkoilevia veitsiä ja nuolia, lattian yhdestä alueesta tuli jopa tulta. -Selvitääköhän me?, Siren voihtaa. -Joo tietty, Matt rauhoittelee, vaikka on itse aika kauhistunut. -Niin kai sitten..., Emily huokaa. -Varmuuden vuoksi, Thomas sanoo ja nostaa Emilyn leukaa samalla tavalla kuin Matt nosti Sirenin leukaa ja suuteli tosi tosi pitkään. Sitten kun Thomas oli lopettanut suutelemisen Emily sanoi -Varmuuden vuoksi, ja suuteli Thomasia intohimoisesti uudestaan. -Hei kaverit lopettakaa nyt, Matt naurahtaa, -Kyllä me selvitään. Ja sitten he lähtivät juoksemaan kohti testipaikkaa. Ensin oli seinät joita sinkoili veitsiä ja nuolia. -Tuo tahti..., Emily sanoo. -123123123, valssia, Siren jatkaa. -Tanssitaan sitten!, pojat hihkaisevat. He siis tanssivat nuolien ja veisten läpi. -Huh helppoa, Matt tokaisee. -Mitäköhän on seuraavaksi, Thomas kysyy innosta puhkuen. -TULILATTIA!!, Emily huutaa kauhuissaan, Me kärvennytään! -Voi helvettii!!!, Matt ja Thomas kiroavat. Tuli nousi ja laski tasaisesti eri

paikkoihin ja oli vain kaksi sekuntia samassa paikassa ja sitten se vaihtui. -Hei siitä kuuluu aina ääntä ennen kuin se tulee, Siren huomaa. -Joo mäki kuulen, Emily hihkaisee. Sitten he hyppivät tulen ohi. Sitten seuraavaksi on robotteja koko huone täynnä. Ne oli aseistettu. -Tää on helppo käytetään vaan aseita, Thomas tokaisee ja rikkoo kaksi robottia nopeasti. Kun he olivat saaneet silpottua robotit he olivat ihan ruhjeilla sillä robotit olivat yllättävän nopeita. -Enää voi piikkipallot jotka heiluu ja pyörii, Emily huokaa. -Niinpä, Siren huokaa. -No niin juostaan niitten välistä, ottakaa mallia, Matt kerskailee ja juoksee jättimäisten piikkipallojen läpi muut perässään. -Nyt kun enää ei ole mitään voitettavaa, minusta tuntuu että olette valmiita.., Sparky sanoo melkein itkien. -Minkä me joudumme kohtaamaan? Siren kysyy hämillään. -En itse asiassa itsekkään tiedä, luulisin että jonkin laisen voiman tai sielun, Sparky mietiskelee. -Oletteko varmasti valmiita, sillä kun olen suorittanut tehtäväni eli saattanut teidät matkaan en voi enää auttaa teitä. Siren ja Emily alkavat itkemään ja halaavat Sparkya. Pojat halaavat tyttöjä. -Hyvästi Sparky olet ihana koira me rakastetaan sua, tytöt sanovat nyyhkien ja halaavat vielä kerran Sparkya. -Nyt voitte lopettaa halaamisen teen sen taian mikä houkuttelee henhen tänne, Sparky sanoo ja kohottaa tassunsa. Sparky huitoo tassullaan ja maahan ilmestyy tähtikuvio. Tuuli alkaa ujeltaa ja Sparkyn niskakarvat nousevat pystyyn. Sparky kirkaisee ja sitten haukahtaa ja ulisee. Sparkyn silmät painuvat kiinni ja hän nousee leijaillen ilman. Hänet ympäröi kirkkaus ja pian Sparky ei enää ole siinä vaan taivaalla makaa kaunis neito joka katoaa pian. Tytöt itkevät ja tärisyvät. Yhtäkkiä kaikki kaatuvat. Puu heidän läheellään irtoaa maasta juurineen ja nousee ilmaan. Pojat vetävät aseensa esiin. Tytöt perääntävät ja juoksevat pikien taakse. Puu iskee aivan heidän viereensä ja nousee taas. Taivas pimenee eikä pian enää nää mitään. Puu hinautuu paikalleen ja kasvaa taas kiinni maahan. Yhtäkkiä Thomas karjaisee ja Emily menee katsomaan mitä kävi. -Mihin sattuu!!Emily huutaa ja itkee pelosta. Thomas ei saa sanaa suusta vaan karjuu. Emily ottaa Thomaksen paidan pois ja kiljaisee niin kovaa että melkein kuulo menee. Thomaksen selkä on viilletty auki ja verta valuu niin että häntä ei voi enää pelastaa. -Thomas Thomas!!! Emily huutaa itkien ja halaa Thomasta lujasti. -Rakastan sinua!!! Emily huutaa kovaa. Ja halaa Thomasta. Thomaksen silmät painuvat kiinni... Emily nyyhkyttää ja pitelee sylissään Thomaksen velttoa ruumista. -Emily meillä ei ole aikaa itkeä vaikka tiedän tuo oli kamalaa!! Siren huutaa itsekin nyyhkyttäen. Emily ei voi nousta sillä nyyhkyttää niin paljon. -Emily... Emily! Kuuletko sä!!! Siren kiljuu. Emily vain itkee itkemistään. Sirenin ja Mattin on jatkettava taistelua melkein pymeässä tietämättä mihin miekalla huitoa. Taivaalta kuuluu niin kova kiljunta että kaikkien on heti tukittava korvansa. Maa tärisee ja kaikki kaatuvat maahan mutta eivät voi ottaa kiinni sillä heidän kätensä ovat korvilla. Siren näyttää siltä että hän ei enää kestä. Matt syöksyy Sirenin luokse ottaa kätensä pois korvilta, puree hampaansa yhteen ja laittaa kätensä sirenin korville. -Jos nyt kuolen.. taistele, taistele minun puolestani, minun vuokseni... jää henkiin...pyydän!!!Thomas karjuu kiljunan yli. Siren katsahtaa thomasia ja hänen silmänsä täyttyvät kyyneleistä kun hän huomaa thomasin ottaneen kätensä pois korviltaan. Siren näkee kuinka thomasin naama alkaa harmaantua ja suusta vuotaa verta. -Siren älä katso, Thomas sanoo kunnes hänen pää räjähtää ja jäljelle jää vain hänen veltto ruumis. -Ei ei nyt miksi jätit minut!!! Siren huutaa ja kiljuu. Kiljunta taivaalla loppuu. -Sinä perkeleen henki!!! Siren kiljuu Ja ottaa Mattin miekan maasta kuolleen ruumiin vierestä. -Jos haluat tappaa meidät pala palalta minä en aijo sortua siihen, tapoit Mattin ja minä taistelen hänen puolesta!!! Siren huutaa niin kovaa että paikka raikuu. Siren juoksee miekka kädessä kohti Emilyä. -Em ootko kunnossa? Siren kysyy. Emily kääntää päänsä ja katsoo Sireniä. -En, en todellakaan ole!!!Emily parkuu. Emily nousee seisomaan ottaa nopeasti maasta tikarin ja iskee sen suoraan kurkkuunsa. Viiltää kaulansa auki verta valuu pitkin maata kun Emily kaatuu Thomasin viereen

tömähtäen. Siren katsoo järkyttyneenä Emilyä joka makaa maassa. -Miksi kaiken pitää mennä näin! Siren sanoo itkien. Siren kulkee kohti tähteä joka on maassa kunnes kuulee jonkin nousevan maasta takanaan kolmen metrin päässä... Siren käännähtää äkisti ja nostaa miekkansa ylös. Takana seisoo Matt... päätön matt. Siren alkaa itkeä taas sillä ei halua satuttaa Mattia. -Älä tule lähemmäs, tiedän että kuulet... Matt, Siren sanoon ääni värähtämättä. Hän seisoo silti valmiina lyömään. Matt ei pysähdy. Yhtäkkiä Matt nostaa puukon jolla Emily oli tappanut itsensä.-PYSY KAUKANA! Siren huutaa täyttä kurkkua. -En halua satuttaa sinua, Siren kuiskaa. Matt liikkuu kuin zombi ja on metrin päässä Sirenistä. Siren huomaa että jokin kiiltää Mattin yläpuolella. Hänen on päästävä Mattin luokse. Siren pohtii hetken... sitten hän juoksee Mattia kohti alittaa hänet jalkojen ali ja hyppää reppuselkään. -Varo vähän ettet tiputa minua Matt, Siren sanoo melkein kikattaen mutta silti surullisesti. Hän katsoo mattin pään ylle ja kurottua nähdäkseen jotain... hän huomaa läpinäkyvät narut jotka kiinnittyvät Mattiin ilmasta. Siren ottaa miekkansa ja heilauttaa sitä Mattin pään yllä. -Jätä minun Matt rauhaan!!! Siren huutaa samalla kun hyppää alas Mattin selästä ja Matt kaatuu maahan velttona. Siren juoksee pois aukiolta suoraan metsään. Siren tuntee kihelmäintiä sormenpäissään. Pian hän huomaa olevansa käsistä aivan tunnoton. Se leviää käsivarsiin. Ja hitaasti varpaatkin alkavat olemaan tunnottomat. Hän hoipertelee tunnottomilla jaloillaan joilla on vaikea pysyä pystyssä. Hiki valuu otsaa pitkin. -Mitä tapahtuu? Siren henkäisee kivusta joka tuntuu hänen rintansa kohdalla vaikka on muualta aivan tunnoton. Siren kyyristyy puuta vasten ja karjuu kivusta. Aivankuin hänen kehonsa alkaisi halvaantua. Siren hengittää raskaasti. Ainakin hänen sydän toimii vielä. -Joku..... auttakaa.....nyt....., siren saa hengähdettyä kuin viimeisiä sanojaan. Hän avaa silmänsä makuuasennossa. Metsässä on valoisaa... halvaantumisen oli uni eikä totta. Hän huokaisee ja kyynel tipahtaa hänen poskelleen. -Olen aivan yksin, kukaan ei ole auttamassa, hän vihdoin toteaa. -Kukaan ei tule kun tarvitsen apua... Siren nousee hitaasti. Hänellä on haavoja jokapaikassa. Yksi viilto reidessä, yksi pohkeessa, pari naamassa, nenästä valuu verta, huuli on ruhjeilla ja käsissä on viiltoja Matt nukken lankojen jäljiltä. Sekä syvä haava polvessa. Siren puree huuleen sillä nouseminen tekee kipeää. Pian hän on kuitenkin pystyssä parin epäonnistumisen jälkeen. Siren kävelee varovasti Mattin luokse joka makaa yhä elottomana maassa. Mattin kasvot ovat siniset ja Matt on ruhjeilla. Siren vuodattaa kyyneleen ja istuu maahan katsomaan Mattia kyyneleet silmissä. -Kävi miten kävi sun takia mä pysyn elossa, Siren lausuu voimallisesti ja suutelee Mattia rinnalle. Hän ottaa Mattin kädessä olevan tikarin ja nousee seisomaan. Siren tuntee ihmeen kaupalla jalkojensa alkavan parantua ja haavojen sitoutuvan yhteen. -Mitä ihmettä! Siren huutaa peloissaan. -Ei hätää olet turvassa, sanoo tumma nuoren pojan ääni. -Kuka hitto sä oot... mä pelästyin kauheesti! Siren raivostuu. -Mä sanoin jo ei hätää. Mun nimi on Kilina. Siren kääntyy ympäri ja näkee pojan joka on häntä noin kolme vuotta vanhempi. Pojalla on tummat melkein mustan ruskeat hiukset joissa on kiharoita. Kilianilla on siniset melkein pelottavan vaalean hohtoiset silmät. -Aha sun nimi on siis Kilian. Mutta tajuatko sä yhtään että mun kaikki kolme kaveria on just kuollut... että kehtaatkin hymyillä noin! Siren tuhahtaa. -Olen pahoillani siitä mutta sunkin täytyy ymmärtää että mä oon ollut täällä vankina noin... odotas... tuhat sata yksi vuotta, enkä vielääkään tiedä miten täältä pääsee pois, Kilian sanoi tynesti yrittäen pitää malttinsa kurissa. Yhtäkkiä Siren alkaa itkeä ja jysähtää maahan holtittomasti. -Ei näin voi käydä... kaikki on poissa! Siren pillittää. Hän tuntee kuinka poika tulee hänen luokse ja sulkee syliinsä. -iääääh! Mitä sä luulet tekeväs! Siren kiljuu. -Mulla on poikaystävä, tosin kuollut, mutta en halua pettää häntä ikinä IKINÄ! Onko selvä herra pakkohalienantaja! Siren saarnaa. -Juu tuli erinomaisen selväksi neiti kuolleenpoikaystävänpakostapitävä, Kilian sanoo hermojaraastavan tynesti. -Muistakkin se!

Siren sanoo jääräpäisesti. -Muistan sen, Kilian sanoo kuin automaatti. Siren tuijottaa Kiliania tuimasti silmiin tuhahtaa, sylkee Kilianin jalkojenjuureen ja kääntyy kannoillaan. -Hei odota Primrose! Kilian huutaa. Siren kääntyy takaisin katsomaan kiliania. -Kerroinko mä sulle mun kolmannen nimen... vai mistä sä tiedät mun kolmannen nimen? Siren puhuttelee salapoliisin tyyliin. -Aah... kuulin sen Sparkylta kauan kauan sitten ja luulin sen olevan sun nimi, Kilian sanoo salamyhkäisesti. -En mä oo kertonut Sparkylle mun kolmatta nimeä, Siren inttää. -No ei puhuta siitä nyt... saat tietää kaiken myöhemmin, Kilian puuskahtaa. -Hei muuten mä taidan tietää tavan päästä pois tästä maailmasta mutta meidän täytyy palata leirille sun huoneen peilin luokse, Kilian tokaisee ottaa Sirenia kädestä ja alkaa kuljettaa häntä kohti leiriä. Siren tuntee kuinka kätensä haavat sitoutuvat hitaasti yhteen ja lakkaavat vihlomasta, siinä kädessä jolla hän pitää kiinni Kilianista. -Nopeammin Primrose, meillä on kiire. Vain kaksikymmentä minuuttia! Kilian hoputtaa. -Mun nimi on Siren ja saatkin sanoa mua sillä nimellä tai muuten...! Siren tiuskaisee. -Tai muuten mitä? Kilian kysyy. -No en mä sitä vielä oo miettinyt mutta sitten, kyllä sä tajusit ja pyyhi toi virnistys pois sun naamalta! Siren sanoo kiukkuisesti. -Hmh, Kilian tuhahtaa ja virnistää. -Ei ois tarkoitus hoputtaa mutta meillä olus enää viistoista minuuttia, Kilian sanoo taas tyynenä itsenään. -Jaaha, Siren sanoo takaisin ja nopeentaa hölkkäänsä. Pian he saapuvat leiritalolle ja jatkavat siitä tyttöjen majoitus huoneille. -Mikä on sun huone? Kilian kysyy. -kolmetoista, vieminen huone, Siren vastaa. He hölkkäävät Sirenin ja Emilyn huoneelle. Siren yrittää tukahduttaa itkuaan ja onnistuuakin siinä. Ovi avataan ja Siren astuu ensinmäisenä sisälle. Kilian tulee perästä. Ensimmäinen asia minkä he näkevät on kuultava sininen hohde joka täyttää huoneen. Kaikki on mustaa vain peili säteilee sinisen eri sävyjä. -Mitä nyt, mitä siitä peili jutusta? Siren kysyy henkäisten valojen kauneutta. -Me mennään peilin läpi toiseen maailmaan ja etsitään sieltä omat taikavoimat, se on minun suunnitelma, Kilian sanoo tyynesti ja päättäväisesti. -Mun kai on pakko luottaa suhun, Siren sanoo vastahakoisesti. -Äkkiä enää viisi minuuttia, portti sulkeutuu sitten! Kilian hoputtaa ja vetää Sireniä peilin eteen. -Mene nyt siitä ka minä menen poikien huoneen peilistä koska en voi tulla siitä... nähdään matkalla nyt on kiire, Kilian opastaa vähän hätäisemmin ja lähtee juoksemaan poikien makuuhuoneiden luokse. Siren koittaa kädellä peilin pintaa mutta ei tunne enää sitä. -Toivon totisesti että Kilian ei huijaa mua, Siren puhuu itsekseen. Pian hän ottaa vauhtia ja hyppää peiliin. Siren näkee hohtavaa sinistä kuin olisi veden alla, mutta pystyy hengittämään. Siren menee paniikkiin ja ui nopeasti veden pintaa kohti. Kun hän saavuttaa pinnan Siren yrittää päästä veden päälle mutta saa hirveän sähköiskun veden pinnasta. -Aiiiii!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Siren kiljuu. Jokin tarttuu Sireniä jalasta ja vetää syvemmälle. -Älä koske pintaa Primr... Siren! Kuuluu Kilianin ääni kaikuvasti veden alla. -Ja sä muka päätät kaikesta hmh, Siren tuhahtaa. -Sähän puhut veden alla Pri... Siren. Sinun ei kuuluisi osata koska sitä pitää harjoitella, omituista, Kilian sanoo hämmentyneenä. -Oikeesti osaanko mä vihdoin jotain mitä muut ei osaa! Siren riemastuu. -Joo täytyy myöntää että osaat, Kilian myöntää. -Jesssss! Siren hurraa. -Nyt meidän täytyy löytää pinnasta repeämä josta pääsee pois vedestä, Kilian sanoo ja alkaa etsiä pinnasta repeämää. Sirenkin ryhtyy etsimään. -Hhm en ihan tarkalleen ottaen muista missä se viimeksi oli..., Kilian pohtii itsekseen. -oli viimeksi?! Miks sä et kertonut että oot käynyt täällä ennen! Siren hermostuu. -Min piti kertoa mutta ei ollut aikaa, nyt mä voin kertoa, Kilian selittelee. -No mä jouduin tänne... no tosi kauan sitten ja mäkin tajusin että peilistä pääsee tähän maailmaan ja täältä saa taikavoimat jos tappaa taikakaritsan, Kilian sanoo ja etsii samalla repeämää. -Siis eihän se voi tässä maailmassa niin helppoa olla?! Siren hämmästelee. -Joo on se tavallaan mutta ne karitsat on tän maan kuningattaren silmäterät, Kilian sanoo pahoittelevasti. -Hetken mä jo luulin että se olis tosi helppoa, Siren naurahtaa. Molennat jatkavat etsimistä. -Täällä!

Tästä pääsee ylös! Siren riemuitsee. -Hyvä, nyt äkkiä ylös... ne menee kiinni väliajoin, Kilian sanoo, ottaa Sirenin jaloista otteen ja nostaa ylös. Siren kapuaa pinnan päälle joka on vettä mutta siinä päällä voi seistä. Kilian katsoo ylös -Mitä?! Sä pystyt kävelemään veden päällä! Kilian huutaa hämmästyneenä. -Etkö sä sitten pysty? -No en pysty, kato vaikka, kilian toteaa. Kilian kiipeää pinnalle. Hetken hän pysyy pinnalla, mutta pian näyttää kuin hän uppoaisi veteen. Kunnes Kilian alkaa uida normaalisti vedessä. -Mä joudun kastumaan tässä vedessä ja sä vaan voit kävellä veden päällä, niin epäreilua, Kilian sanoo ja naurahtaa. Siren kävelee ja Kilian ui kohti saarta jossa sijaitsee linna joka on valtavansuuri. Sitä ympäröi suuri ja vihreä metsä ja aivan tyyni meri.